

anflaaet at skulle andrage 800 Kr., men er efterhaanden stegen betydelig, og der er meddelt os, at den første Kalkule var ganske kalkulatorisk, hvorfor man er kommen til stadig stigende Overskridelser af Bevillingen. I 1881—82 blev Bevillingen overskredet til 900 Kr., i 1882—83 til 1,000 Kr. i 1883—84 til 1,100, i 1884—85 til 1,200 Kroner, og der er Udset til, at det skal blive ved i samme Retning. Det har forekommet Udvalget, at der her er nogen Misforstaaelse fra Administrationens Side. Det er ikke Meningen, at denne Bevilling til Dagpenge og Befordringsudgifter for Sparekassainspektøren skulde være kalkulatorisk, men Meningen har været, at man bevilger Summen, og indenfor den maa Sparekassainspektøren saa se at holde sine Rejsendgifter. Ganske vist kan det jo heraf blive Følgen, at han ikke kommer til at rejse fuldt saa meget, som han har Vist til, men det er ogsaa tvivlsomt, om det vil være det Nødtigste og Bedste. En Inspektion kan jo blive saaledes, at den ender med at blive Bedanteri, og i saa Fald bliver den mere til Skade end til Gavn. Udvalget har troet, at det var bedre at bevilge en fast Sum; skulde der saa trænges til en Forhøielse, kan den efterhaanden blive bevilget, men at betragte denne lille Post som kalkulatorisk kan Udvalget ikke være med til. Derimod erkjender man, at den oprindelig foreslaede Sum, 800 Kr., har været for lav, og man foreslaar derfor under Form af en Nedsættelse i Virkeligheden en Forhøielse af 200 Kr. fra 800 Kr. til 1,000 Kr., idet man samtidig haaber, at Administrationen vil være enig med os om, at Posten ikke kan anses for kalkulatorisk, og at man, hvis der trænges til Mere, vil fremkomme med begrundede Forslag. Det er jo ikke af de Poster, som man i Virkeligheden vil strides om, der ligger ikke noget Storpolitisk bagved. Man ønsker, at Sparekassainspektøren skal have, hvad der er rimeligt, og derom vil man vist altid kunne blive enig med Administrationen.

Seg skal derefter henlede Opmærksomheden paa Betænkningens Nr. 58, der vedrører Fordelingen af Tilskudene til Skytteforeningerne. Seg skal ikke komme nærmere ind paa denne meget brændende Sag, men maa dog gjøre opmærksom paa, at man i Udvalget har været enig om, at det vil være rettest, at Tilskudene fordeles efter Antallet af afgivne Skud og ikke efter Antallet af indtagne Medlemmer. Det er nemlig blevet Udvalget bekendt, at der i Skytteforeningerne er mange Medlemmer, som vistnok kunne være fortræffelige Medborgere, men for hvem det Borgerlige har en saa overveidende In-

teresse, at de nærmest maa betragtes som stemmegivende, men ikke som Deltagere i Skydningen. De have ikke stort Andet at gjøre end at hjælpe en og anden Bestyrelse til at holde sig. Der skal være et stort Antal geistlige Medlemmer, navnlig affædigege Geistlige i Njøbenhavns Omegn, som ere uhyre ivrige for Skytteforeningerne, men som ikke skyde, og da det ikke kan være Meningen, at der skal gives Statsbevilling til Skydning til Medlemmer, der ikke ville Andet end stemme, vil man efter Udvalgets Forening komme Sagens Formaal nærmere, hvis man gaar den Vej, som Udvalget foreslaar, fremtidig at fordele Bevillingen efter Antallet af de i Henhold til en afgiven Beretning for det foregaaende Aar afgivne Skud. Man vil derved opnaa ikke blot, at der ikke bliver vist Partiskhed, men ogsaa, at man undgaar Skindet deraf, og dertil kunde der være en særlig Anledning, thi Ministeriet har ikke været ganske køligt i Bedømmelsen af dette Forhold. Sjør, da saa godt som alle Skytteforeningerne hørte ind under Overbestyrelsen, — og det gjør jo de fleste endnu, det er kun Saa, der ere udtraadte — fordelte man Bevillingen med  $\frac{2}{3}$  til dem, der hørte under Overbestyrelsen, og  $\frac{1}{3}$  til dem, der vare udtraadte eller kunne forventes at ville udtræde. Det var at sætte en Præmie for dem, der vilde udtræde. Der var intet Forhavende heri, thi det var i Overensstemmelse med den Virksomhed, Ministeriet udfoldede paa mange andre Omraader, og som ikke var saa heldig for Landet, som for den Sag, Ministeriet jo særlig forjægtet, nemlig Høirefagen; for Skytteforeningerne var den uheldig. Der er derved taftet Splid og Misforstaaelse ind i Skytteforeningerne og fremkaldt en Mistillid til Regjeringens Upartiskhed, som, selv om den har været ganske ugrundet, maa søges undgaaet. Dette vil naas, dersom man fremtidig fordeler Tilskudene, ikke efter Sympathier og Antipathier, ikke efter en forventet Udtrædelse, men efter Antallet af de afgivne Skud, saaledes som de ere opgivne i Beretningerne. Der er kommet nogle Beretninger, som findes aftrykte i Betænkningens 1ste Del, men de ere ufuldstændige. Dels have de udtraadte

### Rettelse.

Sp. 1956 sidste Linie „2,300,000 Kr., læs: 2,033,000 Kr.“